

Bayer Zsolt: Gólya, gólya...

2016 május 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A törött lábú, szétvert fej? gólya is a társadalmunkról beszél.

„Két 15 éves fiú verte szét a jászapáti gólyát

Még hétf?n találtak egy gólyatetemet a jászapáti Damjanich Iskola udvarán. Az állattal brutális kegyetlenséggel végeztek: lábait eltörték, és a fejét is teljesen szétverték. A dolog nagyon felháborította a helyieket, és a Facebookozókat is, egy magánkézben lév? vadaspark és Pócs János, a választókerület fideszes képvisel?je is 100 ezer forintos díjat ajánlott fel annak, aki a tettesek nyomára vezeti a rend?rséget. A rend?rség természetkárosítás és állatkínzás miatt indított nyomozást.

A Blikk most azt írja, hogy a rend?rség elkapta az elkövet?ket, a két 15 éves fiú beismerte tettét. A Damjainch Iskola igazgatója azt mondta, hogy a fiúk engedély nélkül voltak az iskola területén, amikor hétvégén megkínozták és megölték a gólyát. Mihályi István, aki megtalálta a tetemet és képeket posztol róla a Facebookra, azt írta, hogy az iskola m?füves focipályájára korábban is többször bemásztak már fiatalok.”

Annak idején, a gimnáziumban (Buda egyik jónev? gimnáziuma volt az, a „Szilágyi”), csodálatos magyartanárunk volt minekünk. A Czine. (Igen, Czine Mihály lánya.) Így aztán a népi-urbánus dichotómiában szerencsére nagyon hamar, és a legfogékonyabb korunkban kerültünk a népi oldalra. S aztán, lázadó és ostoba id?szakunkban (amin át kell esnie mindenkinek) átlendültünk a másik térfélre is egy id?re, de egyet nem felejtettünk el soha. Azt, hogy ki a magyar.

Magyar az, aki ha meghallja, hogy „Gólya, gólya gilice”, azonnal rávágja a folytatást: „Mit?l véres a lábad?” S persze ha nem is mondja ki, de a fejében elhangzik ez is: „Török gyerek megvágta, magyar gyerek gyógyítja”.

Ez a magyar.

Így hallottuk Czinét?l, és ez elkísér most már minket, 4/b-seket mindenhová. És ez segített visszatérni a jó oldalra is, mindig.

Történelem van ebben a mondókában, persze, hogy történelem. S a mi gólyamadarunkat valamiképpen fel is magasztalja. A gólya, a fecske – legkedvesebb vándoraink, akik elmennek, de mindig visszatérnek hozzánk, ez teszi ?ket misztikussá a magyar néplélekben, misztikussá és hasonlatossá önmagunkhoz. A gólyamadár, a fecskemadár hasonlatos a „vándor székelyhez”, aki „haza talál”, Ábelhez, aki Amerikából és a Rengetegb?l is mindig haza talál végül, és mindenhonnan a szül?falu tornyát látja.

Így valahogy. És persze, nem kell ezt mind végig gondolni, a lényeg annyi, hogy a gólya és a fecske minekünk különösen kedves.

A gyermekben pedig benne lakik a szadizmus. A gyermekben ott szunnyad az ölés atavisztikus vágya. A gyerek falkába ver?dve bántja a gyengét, és megöli, durván a cserebogarat. S még a békát is…

„A rút varangyot véresen megöltük.

Ó iszonyú volt.

Vad háború volt.

A délután pokoli-sárga.

Nyakig a vérbe és a sárba

dolgoztunk, mint a hentesek,

s a kövér béka elesett.

Egész smaragd volt. Rubin a szeme,

gyémántot izzadt, mérgekkel tele.

A lába türkisz, a hasa zafir,

a b?re selymek fonadéka,

s regés kincsével elterült

a gazdag, undok anya-béka.

Botokkal nyomtuk le a földre,

az egyik vágta, másik ölte,

kivontuk a temet?-partra,

ezer porontya megsiratta,

s az alkonyon, a pállott alkonyon

véres szemével visszanézett.

Kegyetlenül, meredten álltunk,

akár a gy?ztes hadvezérek.

Most itt vagyunk. A tiszta kisszobában.

Szép harc után. A szájunk mosolyog.

Maró fogunk az undort elharapja,

s g?ggel emeljük a fejünk magasra,

mi hóhérok, mi törpe gyilkosok.”

A Szegény kisgyermek panaszainak íme legplasztikusabb darabja. Kosztolányi kivételes zsenije pontosan beszéli el a rettenetet, ami mindannyiunknak ismer?s. De a béka halála csak a gyermek atavisztikus ölni vágyásáról mesél.

Golding a Legyek urában már másról is szól. A szigetre került gyermekek felhorgadó és egymás ellen forduló szadizmusa és ölni vágyása már a társadalomról is mesél. Arról a közegr?l, ahonnét ezek a kedves, középosztálybeli kisfiúk indultak, hogy aztán lehulljon róluk a civilizációs máz, és hajtóvadászatot tartsanak Röfi, a pufók kisfiú után.

A törött lábú, szétvert fej? gólya is a társadalmunkról beszél. Mert cserebogarat, békát még csak-csak. De gólyát nem. A gólyát magyar gyerek gyógyítja.

Legalábbis ez a magammal hurcolt, csodálatos hitem. Az Isten verje meg…

Bayer Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló